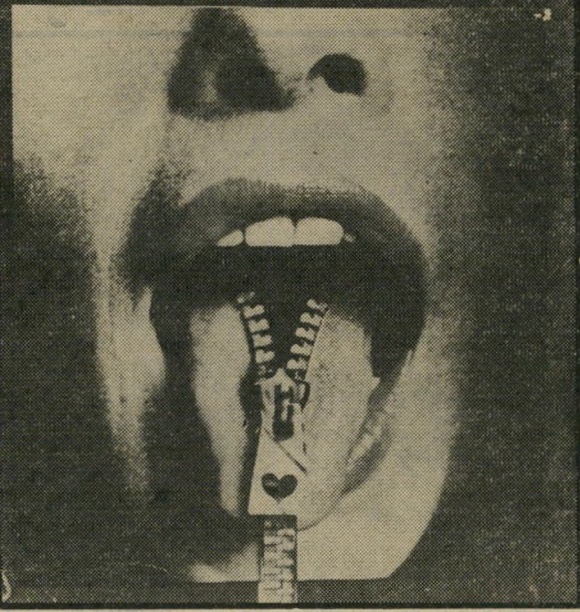

פחד גברים

משתגלת עם בן-הזוג. זה לא יכול להיות פראקטי לחיים. זה משרת רק את המחקר. מכאן שהתיאור הפסיכולוגי יכול להיות זהה לכל אשה, אולם הביטוי שנותנת הגשמים לתחושה שונה מאשה לאשה. אין ספק שתורמת לזה הסיבה שאצל הגבר קובע הגירוי הגופני, ואצל האשה תורם הסיפוק הנפשי אף הוא לאורגזם. מגע פסי גופני הוא הגורם העיקרי ל- תחילת התעוררות אצל גבר. אולם אצלו יש תפקיד נכבד גם לדימיון מקריאה או ראיית התרחשות אירוטית, בעוד שעל האשה זה יוצר השפעה קטנה.

במציאות יש לכל מישגל אף פנים. הוא משתנה מפעם לפעם אצל אותו הזוג. הוא בהחלט שונה אצל זוגות שונים. רוב התגובות במישגל הן פסיכולוגיות ו- לא-רצוניות, ויכולת אורגזמית היא שונה מאשה לאשה.

לא כל מישגל מביא אשה להתפרקות אורגזמית. מחקרים שנעשו מעידים שבי 25 אחוז מהמישגלים אין נשים מגיעות לאורגזמה. והדבר נחשב מבחינה פסיכית לוגית כמצב נורמלי, מכיון שאשה יכולה להגיע לסיפוק מיני ללא אורגזם ממשי. הסיבות לכך: בן-הזוג, המצב הנפשי, הרקע החינוכי והיחס למין הם תנאים הקובעים בשביל אשה.

אשה שאין אצלה השתתפות מוחית בזמן האקט המיני תשיג בדרך כלל הנאה פחור תה. אם נערה. בזמן האקט המיני תהיה עסוקה בתיאורים שקראה ברומנים, סביר שהיא תישאר לבסוף מתוסכלת. זהו סוג של הסחת-הדעת. היא לא נותנת לעצמה לחוש בהרגשה טיבעית שגופה יכול להשיג.

אריקה גונג, בסיפרה פחד גברים, יכיר לה לתקן את התפיסה באומרה: "לעיתים הייתי גומרת ולעיתים לא. זה לא היה האורגזם כמו של הליידי צ'טרלי, אבל זה היה משהו." זהו תיאור מציאותי של אשה שהתפכחה מהתיאור הסיפורתי שהתקבל

ד.ה. לורנס
מאהבה של
ליידי צ'טרלי
עם עובד

נערים חסרי-נסיון, הסופגים ידע מיני מתיאור זה, עלולים להסיק שכל עליהם להתנהג. ברור להם שתפקידם הוא להדור אל נרתיק האשה, ואינם מבינים מדוע היא לא נהנית כמוהם. אם הנערה קולטת אף היא מתכונת זו של יחסי-מין, שבה הגבר חודר מיד אליה, היא תגלה בשלב מאוחר שהאקט המיני הוא דבר מאכזב עבורה, ויתכן שתוותר עליו.

נתי לו להרגיש בסערה וברטט העוב- רים על פני גופי, ובייחוד שם. הסופר מרמוז לאיזור הנרתיק של האשה. התי- אור הסיפורתי מתעלם לחלוטין מהעובדה שאבר-הגירוי אצל האשה הם חיצוניים. רק הדגדגן, השפתיים ושליש חיצון של מבוא הנרתיק משתתפים בתגובה המינית.

המשך התיאור הסיפורתי קובע ששני הם שואפים לחדירה לעומק הנרתיק, חדי- רה הגורמת כאב לאשה. אולם הסופר קו- רא לכאב גם שיא-התנוג. כך שהנער יכול להבחין מהתיאור שוהי הדרר הנכונה לתוכי את גבריותו. הרי האשה מעודדת אותו להשיב בחדירה קשה זו.

הוא דחף, לחם, מחץ, ופיצר לעצמו כניסה... עד שהצליח להגיע אל שורש דברו... שוב תיאור המדיש את העוב- דה שהאשה "חולה מרוב עונג" מהעוב- דה שהפין חודר לעומק הנרתיק, ברור שהתיאור ממחיש גישה גברית ואינו נכון בפסיכולוגיה המציאותית. השליש הקרוב לצוואר הרחם כלל אינו רגיש. לראיה: דיאפרגמה למניעת הריון מכסה את צוואר- הרחם, ואינה מפריעה לנשים המשתמשות בה לחוש באורגזמה, מכיון שהיא אינור שאינה משתתף בתגובה מינית. טיפולים כירורגיים בצוואר-הרחם נעשים ללא הרי דמה, מפני שזהו איזור חסרי-עיצוב.

התיאור הסיפורתי, המתאר שהאשה נהי גית מהחדירה לעומק, יכול רק להספיק שהמחבר רוצה להאמין בכך. התופעה שבה הגבר ממחר לחדור אל נרתיק הא- שה יכולה במציאות להיות דומה לתיאור אונס. ברור שבמצב כזה יכול רק צד אחד ליהנות, ולא תהיה זאת האשה.

נכון שעל הגבר נופל התפקיד להגיע לזיקפה, ובעזרתה לחדור אל נרתיק הא- שה. אולם לשם-כך מגויים הסופר בתי- אור גודלו של הפין, מימדיו של איבר המין הגברי חייבים בתיאור להספיק ל- להיות ענקיים, כי זה נחשב לדבר מוש- לם. במציאות, לא גודל הפין הוא שיבי טיח לאשה אורגזמה, אלא מציאת נהות המישגל, אשר תביא למגע בין הפין וה- איזור בנרתיק שבו מצויים עצי-גירוי המגיעים מהדגדגן. כל אשה מעדיפה נגור תה שונה, התנוחה העדיפה היא זו המי באה למגע במקד-גירוי ומסכה הנאה. אם כן, הפות מהווה תעלומה בהסחגלות ובהתאמה מינית, יותר מאיבר-הגבר, ש- מוקד הנאתו כלי-כך ברור.

מרום דאגה והתחשבות בי, ולכן נמנעת מלהשמיע ולו אנקה. בינתיים התרכך, הת- רפה ונפתח המעבר הרך, בעוד המיתקן הענק חודר פנימה ומתעבה; מעבר זה טובל, בעת ובעונה אחת, כאב והנאה גדר לה מן המגע! ושעה שהוא חדר בערך עד למחצית, נתפש בקלקלתו; משום שאז נשבר בשעת שיא, ובהשמיעו קריאת התי- פעלות, החל מסיים — בעוד אני עצמי טרם מגיעה לכך, ומשתדלת להחזיק מע- מד, נוכח הכאבים החדים שאך מחצית החדירה הזאת גרמה לי.

לאחר שהפסקתי-זוטא (אותה עבר, כאילו שקוע בחלומי, עיניו עצומות, חונו פעם וכולו רוטט לאור העובדה שזה עתה סיפק לי את תרומתו הבתולית הרא- שונה) חזר והכפיל מכותיו; מבלי שאף לרגע ייעדר או יצא ממני ומבלי שקשי- חותו תיעלם ולו במידה ניכרת. יתר על כן, הוא ניסה לחדור עד עומקו, דבר שהוקל עליו מן הסתם על-ידי אותם מי- צים שהשקו את מלאכתו במידה מבור- כת; וכשאני עוזרת כנגדו, בהתלהבות שאינה נופלת משלו, הוא דחף, לחם, מחץ, ופיצר לעצמו כניסה אל תוכי; עד שאטי אט הצליח להגיע אל שורש דברו.

... ואילו אני — הייתי חולה מרוב עונג; מבלבלת ממידותיו הממלאות את כל אשר לי מבלי להתיר מקום; כך שכבתי תחת גופו, יד שעניו הבורקות, נשימותיו, הקולות אשר השמיע ותנועות שעשה — כל אלה חברו יחד לבשר לי על בוא שיא חדש... שא, ונערי המתוק כאילו גועע בורעותי, כשהתשוקה מתג- ברת עליו, ומבול חם מציף את הרחוקים שבנקיקי גופי.

ד"ר א. פ. מניב:

הנערה מרמזת לבן-זוגה על תשוקתה הגופנית אליו בנשיקה. היא רומזת לו כך על הסכמתה להתמסר למישחק מיני.

מישחק מיני של גיפופים נחוצ לאשה כדי שגופה יתעורר לתגובה מינית. ידוע שמבחינה פסיכולוגית חשוב המישחק המיני נזי המקדים בשביל אשה יותר מאשר בשביל הגבר, אולם הסופר אינו מייחס חשיבות למישחק המקדים, והוא גולש מיד לאקט המיני.

נכון שהגבר הנרגש מגיע מיד לזיקפה. די ברמז או בדימיון בלבד. במציאות היתה הנערה מבקשת להאריך במישחק המיני הקודם לאקט-החדירה, אולם בתי- אור ספורתי דרמתי — שנכתב על-ידי גבר, כמובן — אין כל חשיבות. הגבר ממחר לחדור, בכוח, והוא מגיע לשפיכה לפני שבת-הזוג מספיקה להגיע לתגובה מינית. התיאור הוא מציאותי, יבתיאם לגבר חסרי-נסיון, גבר שאין לו די ביט- חון, ועל כן הוא שבו בסערת ההתרגי שות המינית שלו.

כחוקי-טבע אצל קוראות, שחיו שנים את חייהן המיניים בצפייה לאותה אורגזמה של ליידי צ'טרלי, שתוארה כפרי דימינוו של הסופר.

ג'ון קלילנד: "פאני היל"

שנותו הבתולית באמת תפוג, הרמתי יד והעברתי אותה על פני ירכיו, כשאני מגלה בדרך זו חפץ קשוח הכלוא במכנסיו המ- גיעים עד לברכיו (כדרך המשרתים) — חפץ ארוך כל כך שאצבעותי אינן מסו- רגלות לתפוס את קיצו.

... צעיר זה חייב היה להיות בגזע הני- פילים. עצם הממדים הפחידוני; החפץ היה מסוגל לעורר אימה ותענוג כאחד. מה שמפתיע עוד יותר הוא שבעל הדבר היה הודות לחינוכו הקפדן בבינו ולנסיבות חייו, זר לחלוטין, עד לאותו רגע, לכל שימוש מעשי בגבריותו המפו- תחת כה; כך שעשה נגור עלי להציג בפניו פתיחת-כסורה — לו אך העזתי להסתכן נוכח חוסר התאמת-מידות כה בולט. שהרי ניתנת האמת להיאמר — חששתי שחלקי הרכים ביותר ייהרסו על- ידי מיתקן מוגזם כלי-כך במימדיו.

אלא שמאוחר מדי היה, כדי לבוא בתי- רוניות ובפספוקים. הדרבן הענק הזה דחף ולחץ עלי ולא יכולתי להגיב על קשי- חותו אלא בקול רך: "יקירי, אתה פוצע אותי!" שעה שהוא חודר פנימה. הדבר הספיק כדי לעצור בעד הנעור המתוק שלי מלהתקדם יותר; וברוב נימוס ודרך ארץ, הוציא את הגורם הנעים של צרותי, כשעניו מביעות את צערו על כי פגע בי ואת אירצונו, בעצם, לסגת; שהרי המי קום שאירח אותו זה עתה רמז לו, מה רבים התענוגות — והוא יקד כולו מרוב תשוקה מטורפת; אם כי היה שריון מכדי לא לחשוש שאמנע בעדו מלהגשים את מבוקשו, על כי הכאיב לי.

... גשענתי בצורה שתאפשר לילקלוט אותו, תהיה סכנה אשר תהיה, והוא לא דחה את הכניסה אף לרגע; סיפס ועלה מחדש וחיש מהר חשתי בקשיחות המי תוקה החודרת פנימה — בקלותיתר מכפי שהצליח להשיג בפעם הראשונה. אם כי כאבתי, חששתי שמא לא ייכנס עד הסוף,

אחרי 214 שנות חרם חברתי, הוכר הספר כיצירה ספרותית בארצות- הברית. זהו ספר המתאר זיכרונות של אשת תענוגות בלונדון של המאה ה-18. אשה שלא ידעה מאום על החטא ועל השחיתות, איבדה בגיל 15 את שני הוריה ועברה ללונדון, וגילתה בה את תאוות החיים. אשה מבוגרת שטיפלה בה הביאה אותה אל בית-הזונות, שם נגלה לה עולם האושר והעושר. רומן שכל נער ונערה קראו בו, כשהספר עובר מיד ליד, עד שהתבלה ולא נותר ממנו שריד.

ג'ון קלילנד, שנפטר בגיל 80 בשנה שבה פרצה המהפכה הצרפתית, היה בצעיר רותו קונסול בריטי בסמירנה שבתורכיה, ופקיד בחברה הבריטית בהודו, אך פו- טר, חזר לאנגליה ושקע בחובות. הוא נכלא כמה פעמים בגלל חובותיו. את פאני היל כתב תמורת 20 גיניס (כ-21 ליש"ט), ולא הרויח מספר זה אף אגורה אחת נוספת — למרות שהמ"ל היה בוכרי תו לעשרי מופלג. סיפרו, שערכו הסיפי רותי זכה בהכרה רק כעבור זמן רב, היה רב-מכר עוד בימיו. הוא היה ניגוד גמור לספרות הבריטית בתימיו, שבי מרכזה עמדו נערות תמימות וציות, שהי מוסר שלהן היה יקר להן מן החיים.

אריקה גונג, בעלת פחד גברים, כתבה גם רומן על אנגליה של המאה ה-19. הגיבורה שלה מתיימרת להיות פאני היל המקורית, וג'ון קלילנד כאחת הדמויות בספר, מוצג באור שלילי למדי.

הנה קטע מהספר "פאני היל":

הפניתי אליו את שפתותי, כך שלא היתה לו ברירה אלא לנשק לפי הדבר עורד אותו עד מאוד; ואילו אני, במי בט חטוף לעבר שימלתי, המכסה את עצם מרכז הנאותי, נתתי לו להרגיש בסערה וברטט העוברים על פני גופי, ובייחוד שם; וכיוון שכבר לא שלטתי ברוחי, ולא הייתי מסוגלת להמתין לכך שביי